

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์ที่มีความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและความเจริญด้านวิทยาศาสตร์ที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว จึงจำเป็นที่แต่ละประเทศต้องเรียนรู้ และปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตลอดเวลา และเตรียมพร้อมที่จะเผชิญกับความท้าทายจากกระแสโลกโดยปัจจัยสำคัญที่จะเผชิญการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายดังกล่าวได้แก่คุณภาพของคน ซึ่งการแข่งขันเพื่อความอยู่รอดของประเทศต่างๆ มีอัตราสูงขึ้นทุกขณะ ความสำคัญของการพัฒนาประเทศจึงมิได้ขึ้นอยู่กับระบบทุนหรือทรัพยากรอีกต่อไป แต่ขึ้นอยู่กับศักยภาพและคุณภาพของคนเป็นสำคัญ (สถาบันส่งเสริมการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ, 2544, หน้า 9)

การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพ จึงเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยจะต้องเป็นการศึกษาที่มีคุณภาพ เพื่อให้ศักยภาพที่มีอยู่ในตัวคนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ทำให้เป็นคนที่มีรู้จักคิดวิเคราะห์ รู้จักแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว มีคุณธรรมและจริยธรรม รู้จักพึ่งตนเองและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543, หน้า 1) ดังนั้นภารกิจสำคัญของโรงเรียนก็คือการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะตามที่คาดหวังไว้

ในขณะที่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระยะที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ได้แสดงจุดเน้นให้คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาโดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ดังนั้นการศึกษามีบทบาทสำคัญที่จะต้องพัฒนาคนให้มีคุณภาพ เพื่อเป็นพลังการพัฒนาของประเทศในอนาคต (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2549, หน้า 1) และในแผนพัฒนาการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมระยะที่ 10 ยังให้ความสำคัญของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยเฉพาะวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 แนวนโยบายเพื่อดำเนินการที่ 2 มีจุดเน้นการปฏิรูปการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพโดยเฉพาะกรอบการดำเนินงานข้อที่ 3 มุ่งเน้นการกำหนดมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษา (สำนักนโยบาย แผนและมาตรฐานการศึกษาการศึกษาแห่งชาติ, 2545, หน้า 15)

นอกจากนี้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา มาตรา 47 – 51 ได้กำหนดนโยบายไว้ว่าสถานศึกษาทุกแห่งต้องมีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้โรงเรียนมีมาตรฐานการศึกษาเท่าเทียมกันโดยในมาตรา 47 กำหนดให้มีระบบประกันคุณภาพการศึกษาและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายในและภายนอกมาตรา 48 กำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัด และสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ให้ถือว่าการประกันคุณภาพเป็นกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องพร้อมกันกับต้องจัดทำรายงานประจำปีเสนอหน่วยงานต้นสังกัดเพื่อเปิดเผยต่อสาธารณชนและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอกมาตรา 49 กำหนดให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อทำการประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อตรวจสอบคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อย 1 ครั้งในทุก 5 ปี มาตรา 50 กำหนดให้สถานศึกษาให้ความร่วมมือในการจัดเตรียมเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่มีข้อมูลเกี่ยวกับสถานศึกษาและมาตรา 51 กำหนดไว้ว่า กรณีการประเมินภายนอกของสถานศึกษาไม่ได้มาตรฐานที่กำหนดให้เสนอหน่วยงานต้นสังกัดและให้สถานศึกษาปรับปรุงแก้ไขในระยะเวลาที่กำหนด

ข้อกำหนดดังกล่าวข้างต้นส่งผลให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องนำระบบการประกันคุณภาพการศึกษาไปปฏิบัติผู้บริหารต้องถือว่าการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการบริหาร ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุเจตนารมณ์ในการพัฒนาการศึกษาให้ได้มาตรฐานตามที่กำหนดสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้เรียน ผู้ปกครองชุมชนและสังคม และการประกันคุณภาพของสถานศึกษาต้องสามารถตรวจสอบได้โดยการประเมินคุณภาพภายในจากหน่วยงานต้นสังกัด และการประเมินคุณภาพภายนอกจากองค์กรมหาชน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มีผลบังคับใช้วันที่ 20 สิงหาคม 2542 เป็นต้นมา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างตระหนักถึงความสำคัญของกฎหมายการศึกษา และตื่นตัวในการปฏิบัติงานเป็นอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเตรียมการในเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อดำเนินการตามแนวทางของหน่วยงานต้นสังกัดซึ่งประกอบด้วยกระบวนการ 3 ขั้นตอนคือ การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ การปรับปรุงโรงเรียนและการประเมินคุณภาพ เพื่อพัฒนาโรงเรียนให้มีคุณภาพสร้างความมั่นใจให้ผู้ปกครองชุมชน และสังคมเพื่อเตรียมการรับประเมินคุณภาพจากภายนอกในอันดับต่อไป

ในการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติระยะที่ 10 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 สรุปได้ว่าระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาดังที่ (รุ่ง แก้วแดง, 2544, หน้า 10) ได้กล่าวถึงเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาไว้ว่า การประกันคุณภาพการศึกษามีความเป็นมาจากภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมก่อนแล้วจึงพัฒนามาสู่ระบบการศึกษา ความคิดเรื่องการประกันคุณภาพและการกำหนดมาตรฐานสินค้าและบริการนั้นได้เริ่มต้นในวงการอุตสาหกรรมเมื่อประมาณร้อยปีที่ผ่านมานี้ เนื่องจากเมื่อมีการผลิตสินค้าจำนวนมาก ปัญหาก็คือทำอย่างไรจึงจะให้สินค้าแต่ละหน่วยหรือแต่ละชิ้นมีคุณภาพที่ใกล้เคียงกัน เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในทางธุรกิจว่าสินค้าทุกชิ้นที่คนซื้อไปนั้นมีคุณภาพเท่าเทียมกันและได้คุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด หรือตามที่ได้โฆษณาเอาไว้ การประกันคุณภาพเริ่มต้นในประเทศอเมริกา ในยุคก่อนสงครามโลกครั้งที่สองโดยในตอนแรกนั้นเน้นเฉพาะการประกันผลผลิตทางอุตสาหกรรม (Industrial Products) และเน้นการควบคุมทางสถิติ ดังนั้นการประกันคุณภาพการศึกษาจึงถือเป็นเรื่องจำเป็นและสำคัญในการกำหนดมาตรฐานของการศึกษาให้ได้คุณภาพและมาตรฐานในตนเองเดียวกัน (ปัญญา ภาษาทอง, 2548, หน้า 11) กล่าวว่าเป็นที่สถานศึกษาทุกแห่งต้องจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาการศึกษาให้ได้มาตรฐานตามที่กำหนด สร้างความมั่นใจให้แก่ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชนและสังคม การประกันคุณภาพของสถานศึกษาต้องสามารถตรวจสอบได้โดยการประเมินคุณภาพภายในจากหน่วยงานต้นสังกัด และการประเมินคุณภาพภายนอกจากองค์กรมหาชน

จากการศึกษาการจัดทำรายงานการประเมินตนเองและเข้ารับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในและภายนอกของโรงเรียนเทศบาลเมืองพระประแดงพบว่า โรงเรียนเทศบาล บ่อมแฝงไฟฟ้า โรงเรียนเทศบาลวัดทรงธรรม และโรงเรียนเทศบาลวัดแค ได้เข้ารับการประเมินภายในและภายนอกไปแล้วตั้งแต่ปีการศึกษา 2546-2551 โรงเรียนละ 2 ครั้ง โดยครั้งแรกประเมินใน 14 มาตรฐาน 53 ตัวบ่งชี้ และในปีการศึกษา 2549 ได้มีการปรับปรุงการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใหม่ โดยพัฒนาปรับปรุงเครื่องมือเพื่อความเหมาะสมและสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาทั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาติใหม่เป็น 24 มาตรฐาน 106 ตัวบ่งชี้ซึ่งสถานศึกษาต้องปรับเปลี่ยนการจัดทำรายงานการประเมินตนเองให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาดังกล่าวและต้องเตรียมพร้อมในการรองรับการประเมินคุณภาพภายนอกของโรงเรียนอย่างน้อย 1 ครั้งในทุก 5 ปี (กองการศึกษาเทศบาลเมืองพระประแดง, 2546, หน้า 22)

สภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ตั้งแต่ปี 2546 สรุปได้ว่าแม้เทศบาลเมืองพระประแดงจะสนับสนุน ส่งเสริมในเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องแต่ผลปรากฏว่าสถานศึกษายังไม่ดำเนินการเป็นรูปธรรมเท่าใดนัก และปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่น่าจะเป็นสาเหตุของปัญหาในเรื่องนี้ก็คือการมีส่วนร่วมของบุคลากรครูในโรงเรียนเทศบาลทั้ง 3 โรงเรียน การร่วมคิดร่วมทำของบุคลากรที่จะทำให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี (กองการศึกษาเทศบาลเมืองพระประแดง, 2546, หน้า 24-27) กล่าวถึงปัญหาในการประกันคุณภาพว่า ประการแรกการประกันคุณภาพเป็นเรื่องแยกส่วนมาปฏิบัตินอกเหนือจากการบริหารงานปกติภายในสถานศึกษา ผู้บริหารจึงมอบหมายให้บุคลากรจำนวนหนึ่งทำหน้าที่เรื่องประกันคุณภาพ สาเหตุประการที่สองคือเป็นการเพิ่มภาระให้บุคลากรต้องมาทำเรื่องประกันคุณภาพอีก ค่ากล่าวนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ (ดวงใจ กฤตากร, 2545 อ้างอิงใน สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2546, หน้า 309) ซึ่งพบว่างานด้านประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาส่วนใหญ่ดำเนินการโดยบุคลากรกลุ่มเดียวของสถานศึกษา ทำให้บุคลากรอื่นๆไม่ให้ความสำคัญกับการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา เพราะถือว่าเป็นเรื่องที่ยุ่งยากและเพิ่มภาระงานให้กับครูผู้สอนจึงทำให้การประกันคุณภาพในสถานศึกษาประสบปัญหามากพอสมควร

ด้วยเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ตามแนวดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อศึกษาว่าสภาพและปัญหาการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดงเป็นอย่างไร ทั้งนี้ผลการวิจัยจะได้นำไปใช้เป็นแนวทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการวางแผนและหาแนวทางในการสนับสนุนการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดงให้มีประสิทธิภาพต่อไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง จำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ประกันคุณภาพ ประสบการณ์รับราชการ
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง จำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ประกันคุณภาพ ประสบการณ์รับราชการ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของเทศบาลเมืองพระประแดงและสถานศึกษาดังต่อไปนี้

1. ใช้เป็นแนวทางพัฒนาการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง
2. เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารโรงเรียนบุคลากรทางการศึกษาทุกระดับหน่วยงานองค์กร ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษานำไปใช้ในการกำหนดนโยบายการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

วิธีการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ

1. ขอบเขตด้านประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ พนักงานครูในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2551 จำนวน 3 โรงเรียน รวมจำนวนทั้งสิ้น 146 คน

- 1.1 พนักงานครูโรงเรียนเทศบาลวัดทรงธรรม จำนวน 56 คน
- 1.2 พนักงานครูโรงเรียนเทศบาลวัดแค จำนวน 10 คน
- 1.3 พนักงานครูโรงเรียนเทศบาลบ่ออมแสงไฟฟ้า จำนวน 80 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย

- 2.1 ตัวแปรต้น

- 2.1.1 วุฒิการศึกษาได้แก่กลุ่มระดับปริญญาตรีและกลุ่มระดับปริญญาโท
- 2.1.2 ประสบการณ์การทำงานประกันคุณภาพ ได้แก่ กลุ่มประสบการณ์การทำงานประกันคุณภาพต่ำกว่า 3 ปี กลุ่มประสบการณ์การทำงานประกันคุณภาพ 3 ปีขึ้นไป
- 2.1.3 ประสบการณ์รับราชการ ได้แก่ กลุ่มประสบการณ์รับราชการ 1-5 ปี กลุ่มประสบการณ์รับราชการ 6-10 ปี กลุ่มประสบการณ์รับราชการ 11-15 ปี และกลุ่มประสบการณ์รับราชการ 16 ปีขึ้นไป

- 2.2 ตัวแปรตาม

สภาพและปัญหาการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง

การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง ผู้วิจัยได้ใช้กรอบการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีขอบเขตการศึกษาการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ 8 ด้านได้แก่

- 2.2.1 การจัดระบบบริหารและสารสนเทศ
- 2.2.2 การพัฒนามาตรฐานการศึกษา
- 2.2.3 การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- 2.2.4 การดำเนินการตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- 2.2.5 การตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา
- 2.2.6 การประเมินคุณภาพการศึกษา
- 2.2.7 การรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี
- 2.2.8 การผดุงระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

สมมุติฐานของการวิจัย

1. พนักงานครูเทศบาลที่มีวุฒิการศึกษาแตกต่างกัน มีสภาพและปัญหาการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกัน
2. พนักงานครูเทศบาลที่มีประสบการณ์การทำงานประกันคุณภาพต่างกัน มีสภาพและปัญหาการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกัน
3. พนักงานครูเทศบาลที่มีประสบการณ์รับราชการแตกต่างกัน มีสภาพและปัญหาการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาแตกต่างกัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา หมายถึง การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามระบบประกันคุณภาพภายใน ที่กำหนดโดยกระทรวงศึกษาธิการซึ่งมี 8 องค์ประกอบดังนี้

1.1 การจัดระบบบริหารและสารสนเทศ หมายถึง การการจัดระบบโครงสร้างการบริหารงานภายในสถานศึกษาที่เอื้อและสอดคล้องกับศักยภาพของสถานศึกษาและการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศภายในสถานศึกษาที่ถูกต้องเพียงพอและเป็นปัจจุบันเหมาะสมกับภารกิจในการประกันคุณภาพการศึกษา

1.2 การพัฒนามาตรฐานคุณภาพการศึกษา หมายถึง การจัดทำข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะคุณภาพที่พึงประสงค์และมาตรฐานที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาเพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับการส่งเสริมและกำกับดูแลการตรวจสอบการประเมินผลและการประกันคุณภาพทางการศึกษา

1.3 การทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา หมายถึง การจัดทำแผนแม่บทในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาที่เกิดจากการวางแผนและทำพันธสัญญาาร่วมกันระหว่างคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรในสถานศึกษา ตลอดจนผู้ปกครอง ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายในระยะที่กำหนด

1.4 การดำเนินการตามแผนพัฒนาการศึกษา หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการดำเนินกิจกรรมตามแผนงาน โครงการ กิจกรรมตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาของผู้บริหาร บุคลากรภายในสถานศึกษาและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยมีการควบคุม กำกับ ติดตามและนิเทศจากผู้บริหารหรือผู้ที่รับผิดชอบตั้งแต่เริ่มแผนงาน โครงการ กิจกรรมจนถึงสิ้นสุดแผนงาน โครงการ กิจกรรม

1.5 การตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา หมายถึง กระบวนการศึกษาสังเคราะห์ รวบรวมข้อมูลการปฏิบัติงาน การประเมินสภาพและผลการดำเนินงานของสถานศึกษา

1.6 การประเมินคุณภาพการศึกษา หมายถึง กระบวนการวิเคราะห์และเปรียบเทียบผลการดำเนินงานของสถานศึกษา ว่าส่งผลต่อคุณภาพตามตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานของสถานศึกษา

1.7 การจัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี หมายถึง การจัดทำรายงานผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาประจำปีของสถานศึกษา เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและต้นสังกัดได้รับทราบผลการดำเนินงานของสถานศึกษา

1.8 การผดุงระบบการประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การนำผลจากการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษาและการประเมินคุณภาพการศึกษาในช่วงของ ก่อนดำเนินการ ระหว่างดำเนินการ และหลังการดำเนินการ มาปรับปรุงพัฒนาและรักษาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. สภาพการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา หมายถึง การปฏิบัติที่เป็นอยู่ในปัจจุบันของการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับประถมศึกษาตามระบบประกันคุณภาพภายในที่กำหนดโดยกระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่

1. การจัดระบบบริหารและสารสนเทศ 2. การพัฒนามาตรฐานการศึกษา 3. การทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา 4. การดำเนินการตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา 5. การตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา 6. การประเมินคุณภาพการศึกษา 7. การรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี 8. การผดุงระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

3. ปัญหาการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา หมายถึง ข้อขัดข้องหรืออุปสรรคต่างๆที่เป็นเหตุทำให้ไม่สามารถดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามระบบประกันคุณภาพภายในที่กำหนดโดยกระทรวงศึกษาธิการได้แก่ 1. การจัดระบบบริหารและสารสนเทศ 2. การพัฒนามาตรฐานการศึกษา 3. การทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา 4. การดำเนินการตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา 5. การตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา 6. การประเมินคุณภาพการศึกษา 7. การรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี 8. การผดุงระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

4. พนักงานครูเทศบาล หมายถึง ผู้บริหารและครูที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนในสถานศึกษาของเทศบาลเมืองพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการปีการศึกษา 2551 จำนวน 146 คน

5. วุฒิกการศึกษา หมายถึง วุฒิกศึกษาระดับปริญญาตรีและวุฒิกศึกษาระดับปริญญาโท

6. ประสบการณ์การทำงานประกันคุณภาพ หมายถึง ประสบการณ์การทำงานประกันคุณภาพ ได้แก่ กลุ่มประสบการณ์การทำงานประกันคุณภาพต่ำกว่า 3 ปี กลุ่มประสบการณ์การทำงานประกันคุณภาพ 3 ปีขึ้นไป

7. ประสบการณ์รับราชการ หมายถึง กลุ่มประสบการณ์รับราชการ 1-5 ปี กลุ่มประสบการณ์รับราชการ 6-10 ปี กลุ่มประสบการณ์รับราชการ 11-5 ปี และกลุ่มประสบการณ์รับราชการ 16 ปีขึ้นไป

8. สถานศึกษาสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง หมายถึง โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง สังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย ดำเนินการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 และได้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาตามหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ในการจัดการศึกษาของเทศบาลเมืองพระประแดงได้จัดการศึกษาเป็น 2 ระดับดังนี้

8.1 ระดับก่อนการศึกษาภาคบังคับ (ระดับก่อนประถมศึกษา)

8.2 ระดับการศึกษาภาคบังคับ ประกอบด้วย

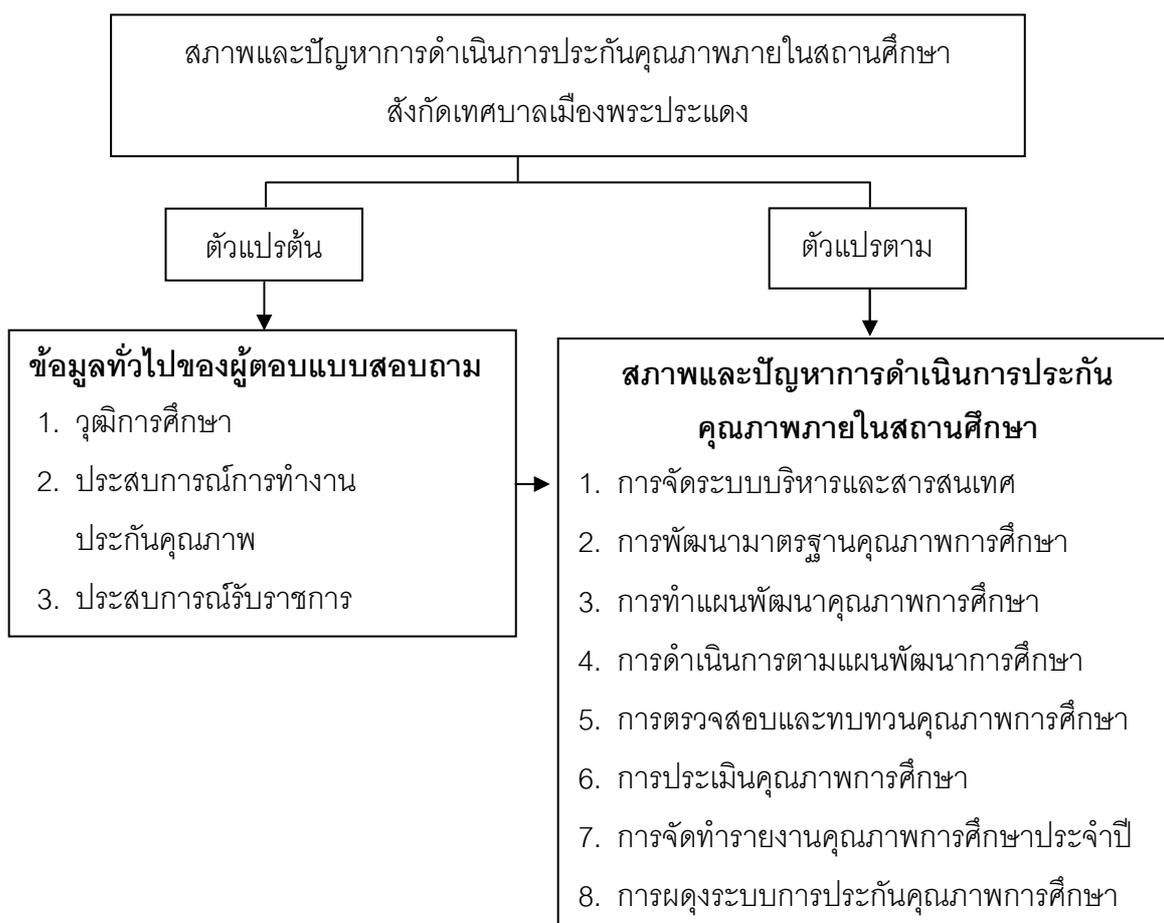
8.2.1 ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

8.2.2 ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3

สำหรับช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) ยังไม่สามารถจัดการศึกษาให้ครบได้ทุกโรงเรียน เนื่องจากมีปัจจัยด้านอาคารสถานที่ที่มีจำกัด จึงได้ทำการจัดการศึกษาในช่วงชั้นที่ 3 ใน 2 โรงเรียนเท่านั้น

กรอบแนวคิดในการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้ได้กรอบแนวคิดที่เกิดจากแนวคิดทฤษฎี การศึกษา วรรณกรรมและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพและปัญหาการดำเนินการประกันคุณภาพของสถานศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ โดยกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการศึกษา